

дины, а въ толкова время да ся преобърне единъ цѣлъ народъ като да не остане веке нищо отъ първия-тъ му языкъ, то бы было едно чудо, като онова що показалъ Богъ между Ноеви-ти потомци на Вавулонския-тъ столпъ!

Но освѣнь това мы имамы точни історически свидѣтелства кои-то показватъ че Бѣлгаре-ти кои-то остали на Волгѣ въ древнѣк-тѣ Бѣлгарії, были почитаеми за Славяни и говорили по Славенски даже въ 10-тъ вѣкъ; а ако праотци-ти имъ были така Славене, какъ бы могли да не бѫдатъ Славене и сами тіи отъ нихъ произшедшіи и на Дунавъ въ Муссіїк преселившіи сѧ Бѣлгаре? Речени-ти свидѣтелства сѧ тія:

κυρε τούτων ἀντιχροῦ ὁ δὲ δ' τὸν Ἰστρὸν διεκβάς, ἐν Παννονίᾳ τῇ νῦν ὑπὸ Αἴβα-
ροις κειμένη αὐλιζέτας, ὑπόσπουτος τῷ ἐγχωρίῳ ἔθνει γενόμενες; δὲ εἰ κα-
τὰ τὴν Ῥαβεννησίαν Πεντάπολιν ὰδρισάμενος, ὑπόφορος Ῥωμαῖοις ἐγένετο τού-
τῳ δὲ λοιπὸς τρίτος ἀδελφὸς, ὄνομα Αἴσπαρούχ, τὸν Δάνατπριν καὶ τὸν Δάναστριν
ποταμὸν περχιωθεὶς, περὶ τὸν Ἰστρὸν οἰκιζετας τόπον πρὸς οἰκητιν ἐπιτήδειον,
Οὐγλον *) τῇ σφῶν καλούμενον φωνῇ. Послѣ като приказва какъ дошли
тамъ Греци-ти за да гы ударять и распѣдять и какъ не само не
могили да имъ сторятъ нищо, но имъ дострашало и ся върижли бѣ-
жешкомъ прѣзъ Дунавъ-тъ насамъ, повѣствува какъ Бѣлгаре-ти гы
потирили, минжли и они Дунавъ-тъ, и дошли даже до Варнѣ, гдѣ-
то и ся запрѣли и обладали сички-ты околни мѣста, и прилага какъ
покорили и тамъ близо живущы-ты Славены: «Κρυτοῦσι δὲ καὶ τῶν
παρωκημένων Σκλαβινῶν ἔθνῶν, καὶ οὖς μὲν τὰ πρὸς Αἴβαρος πλησιάζοντα φρο-
ρεῖν οὖς δὲ τὰ πρὸς Ῥωμαῖος ἐγγίζοντά τηρεῖν ἐπιτάυτουσιν » (Niceph. p.
22-23). Това исто-то приказва и Феофанъ (р. 297-299).

---

*) Тая рѣчъ Οὐγλον, кои-къто Феофанъ пише Οὐκλόν, не е друга освѣнь
Славено-Бѣлгарскѣ-тѣ жглъ—оугль, γυμніх; отъ кое-то сѧ цакъ види че Бѣлгаре-
ти юще тогава говорили по Славенски.